

Dansk Lokomotivtidende.

Organ for Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøder-Forening.

Redaktør: Lokomotivfører L. Mauritzen, Fredericia.

Nr. 3 B.

1. Februar 1903.

3. Aargang.

Oversigt

over

Hovedbestyrelsesmødet d. 23. Jan.
d. A. i København.

Punkt 1. Forslag til Lovændringer.

Det vedtoges at foreslaa Punkt d. i Indledningen ændret saaledes, at der sættes 36 Øre ind i Stedet for 35 Øre, samt at ændre § 1 b, 3., 4., 5. og 6. Linie saaledes:

Afdelinger paa 15—39 Medlemmer sender
1 Delegeret.

Afdelinger paa 40—64 Medlemmer sender
2 Delegerede.

Afdelinger paa 65—89 Medlemmer sender
3 Delegerede.

Afdelinger paa 90 Medlemmer og derover
sender 4 Delegerede.

Ingen Afdeling sender mere end 4 Delegerede, med Undtagelse af København H., der sender 1 Delegeret særskilt for Bornholm.

Afdelingslovenes § 3 ændres til: Indskudet, der tilfalder Hovedk., er 2 Kr.

Punkt 2. Bestemmelse af Dagen for Generalforsamlingen.

Det vedtoges at afholde Generalforsamlingen Torsdag den 19. Marts d. A.

Punkt 3. Bestemmelse om, hvilke af Hovedbestyrelsesmedlemmerne der skal afgaa.

Det vedtoges, at Lokomotivfører Høeg og Lokomotivfyrbøder C. M. Christensen af Hensyn til Fraflyttelse fra København afgaar som den første Trediedel.

Punkt 4. Organisationens Anerkendelse.

Det vedtoges, at Hovedbestyrelsen stillede sig afventende overfor Spørgsmaalet med en til Forhandlingsprotokollen vedtagen Motivering.

Punkt 5. Hovedbestyrelsens Stilling til Forbundssagen.

Det vedtoges at søge at formaa den danske Afdeling af Forbundet til at faa Forbundssagen tilfredsstillende ordnet eller Forbundet opløst.

Punkt 6. Hovedbestyrelsens Stilling til Oliemulktsystemet.

Det vedtoges, at Hovedbestyrelsen stiller sig reserveret i Sagen.

Punkt 7. Hovedbestyrelsens Stilling til Stationsviseren.

Det vedtoges, at Hovedbestyrelsen henstiller til Forslagstilleren, at denne ikke fremsætter Forslaget paa Generalforsamlingen af Hensyn til, at der allerede er gjort Forsøg fra Administrationens Side med et Mærke foran Brand Station, og at dette Forsøg er falden overordentligt heldigt ud.

Punkt 8. Hovedbestyrelsens Stilling til Røgkammer- og Askekasserensningen i 1ste Sektion.

Det vedtoges, at Hovedbestyrelsen agter at støtte Vedtagelse af en Resolution paa Generalforsamlingen, der tilsigter en Bedring af Rensningsforholdene i 1ste Sektion, da denne indtager en Særstilling, der ikke synes at være i Anologi med Maskinchefens Skrivelse af 28. Maj 1902.

Punkt 9. Lønsagen.

Hovedbestyrelsen anser det for usandsynligt, at der kan opnaas yderligere Forbedringer af de foreliggende Forslag paa nærværende Tidspunkt.

Punkt 10. Eventuelt.

1ste Sag. Afdelingskassernes Restancer til Hovedkassen.

Hovedbestyrelsen resolverede, at Afdelingskasserne i Henhold til Lovenes Punkt e. i Indledningen maa svare Afgiften til Hovedkassen for samtlige de under Afdelingen opførte Medlemmer.

2den Sag. Forslag om Oprettelse af en Kasse, af hvis Midler der skulde sættes en Mindesten paa afdøde Medlemmers Gravsteder.

Hovedbestyrelsen maa, ihvorvel den anerkender den i Forslaget fremsatte smukke Tanke, stille sig reserveret overfor Forslaget, idet Forslagets Vedtagelse formentlig ikke ligger indenfor Generalforsamlingens Myndighed.

3die Sag. Forslag om at søge at

skaffe Maskinlæren til Lokomotivpersonalet ved Privatbanerne.

Hovedbestyrelsen støtter Forslaget paa Generalforsamlingen, saaledes at det henstilles til de forskellige Direktioner, at disse søger Privatbanernes Lokomotivpersonale delagtiggjorte i de Goder, der gennem Udgivelsen af Maskinlæren er bleven Lokomotivpersonalet til Del, derved, at Lokomotivpersonalet ved Privatbanerne i Lighed med Lokomotivpersonalet ved Statsbanerne erholder Maskinlæren gratis.

4de Sag. Forslag om fornyet Indsendelse af et Andragende, der tilsigter højeste Løn for Lokomotivfyrbødere opnaaet paa 10 Aar.

Hovedbestyrelsen henviser til sin under Punkt 9 anførte Udtalelse.

Fredericia, den 24. Januar 1903.

L. Mauritzen,
Sekretær.

Esbjerg Afdeling.

Søndagen den 18. Januar besaa Medlemmerne af D. L. og L. F.s Afdeling i Esbjerg Esbjerg Bryghus.

Kl. 2 Efterm. samledes Deltagerne ved Banegaarden, hvorfra der afmarscheredes til Bryggeriet. Ved Ankomsten hertil modtoges de af den elskværdige Direktør, Hr. Fischer, der straks inviterede paa en Esbjerg Pilsener, hvorefter han viste Deltagerne omkring paa Etablissementet og gav en udførlig Forklaring over de forskellige Anlæg. Særlig Beundring vakte det udmærkede anlagte Maltgøreri, der da ogsaa er bekendt for sin enestaaende fine Maltproduktion. — Efter at Runden omkring paa de forskellige Afdelinger var endt, samledes Deltagerne samt Bryggeriets Funktionærer i Tapperiet, hvor der var dækket et udmærket Smørrebrødsbord. Her taltes der af flere af Deltagerne bådte varmt og ofte for al den Elskværdighed,

man havde mødt fra saavel Hr. Fischer som fra Bryggeriets Funktionærer samt for det udmærkede Produkt (Esbjerg-Øllet), som man lod vederfares al Retfærdighed. Hr. Fischer takkede paa egne og Funktionærers Vegne. Han udtalte, at det var ham kært at samles med disse Folk, paa hvis Aarvaagenhed man maa stole, naar man sætter sig i Toget.

Kl. 6 toges Afsked med Bryggeriet for paa Hr. Fischers Invitation at tilbringe Aftenen paa Jernbanehotellet, der er Bryggeriets Ejendom. Her herskede om Aftenen en animeret Stemning. Kl. 9 skiltes man med Indtrykket af at have tilbragt en behagelig Dag.

M. Mortensen.

* * *

Vi tillader os at henstille, at den tekniske Side (o: Maskinernes Konstruktion og Virkemaade) fremtidig beskrives noget udførligere, naar Organisationens Medlemmer som saadanne aflægger Landets Bryggerier Besøg, selv om dette skulde ske paa Bekostning af den materielle Side (o: Øllet og Smørrebrødet), idet dette sikkert vilde være af større Interesse for Bladets Læsere, medens Servering i større Stil let kunde komme til at forme sig som en Reklame, til hvilken Organisationens Navn ikke gerne skulde anvendes.

R e d.

Frederikshavns Afdelings - Møde

den 21. Januar 1903.

Afdelingens Formand, Lokf. Holst-Jørgensen aabnede Mødet og bød Organisationens Formand og Redaktør Velkommen i faa, velvalgte Ord og gav derpaa Ordet til Formanden, der udviklede Organisationens Betydning saavel i Fortiden som i Nutiden og henpegede paa Nødvendigheden af at staa samlede i en enig Organisation, ikke mindst naar det gjaldt om at værne Standens pekuniære Interesser og henviste til, at Lønnen for Fagets Arbejder efterhaanden gennem Organisationen var drevet indtil 100 pCt. i Vejret, siden Arbejderne havde begyndt at organisere sig. Der var, som Taleren udtalte, ganske vist Forskel paa Maaden, paa hvilken Organisationernes Magt kunde anvendes, men ét stod fast, at naar vi, samlede i en stærk og maaltbevidst Organisation, frembar vore Ønsker og Krav, da vil disse have en ganske anden stor Betydning, da man ikke med samme Lethed affejer Organisationen, som man saa ofte gør ved den enkelte Mand. Det maa derfor staa klart for enhver Lokomotivmand saavel i som

udenfor Organisationen, at man altid løfter bedre, naar man løfter i Flok, og at Sammenslutning er et Tidens Krav, for hvilket der ikke lader sig opdæmme. De Opgaver, det har været paalagt Hovedbestyrelsen at søge gennemførte, har der været arbejdet paa efter bedste Evne, og som det vil ses, gaar det jevnt fremad. Taleren vilde specielt nævne Organisationens Anerkendelse. Denne Sag har vi som en ren Undtagelse intet Svar faaet paa, men i Kraft af det gamle Ord »Hvo der tier, samtykker«, kan vi jo indtil videre betragte vor Organisation som stiltiende anerkendt. Det vilde sikkert være uklogt nu at fremtvinge noget Svar i denne Sag. Med Hensyn til Lønsagen oplyste Taleren, at de opnaaede Resultater af Organisationens Arbejde i denne Sag vilde være Medlemmerne bekendt gennem Lokomotiv-Tidende, og at Sekretæren, der var til Stede, vilde supplere Meddelelserne i Lokomotivtidende med de Erfaringer, denne havde indhøstet. Sagen var nemlig, at Taleren, grundet paa manglende Permission, ikke saa ofte som ønskeligt kunde komme til København, hvorfor han havde formaaet Sekretæren til at rejse, og denne i Forening med Hovedkassereren havde da paa Talerens Vegne foretaget det fornødne. Hovedkassereren havde nedlagt et stort personligt Arbejde i Sagen ved Henvendelse til de forskellige indflydelsesrige Medlemmer af Rigsdagen. Taleren vilde foreløbig slutte her og lægge Medlemmerne paa Sinde at holde ubrødelig sammen og søge at paavirke Udenforstaaende, saaledes at disse faar den rette Forstaaelse af Betydningen af et enigt og fast sammen-sluttet Lokomotivpersonale.

Lokf. Mauritzen fik derefter Ordet og omtalte Organisationens Arbejde i Lønsagen og pointerede navnlig, at selv om Lønningsløven blev vedtaget i den foreliggende Form, der jo langt fra var Idealet, men dog saaledes, at den bød Fordele navnlig med Hensyn til Afskaffelse af Klassifikationen, burde Organisation tage imod denne uden Protest og saa søge Forbedringer ad Aare, der var for saa vidt intet andet at gøre; thi at forlade vore Pladser eller endog blot Trusel derom eller Strejker ansaa Tal. for daarlige Kampmidler, saalænge Forholdene indenfor et Fag ikke var rent ud utaalelige. Taleren udviklede dernæst, paa hvilke Maader Lønnen for Lokomotivpersonalet for saavel Stats- som Privatbanerne kunde sættes op uden ovennævnte radikale Midler, og fremhævede navnlig en lovbefalet Eksamen, omtalte dernæst, hvorledes Underofficererne ved at udmale Standens slette økonomiske Stilling for Aspiranterne havde hindret Tilgang, og derved var

der kommen mindre brugbare Kræfter ind. Dette havde aabnet Autoriteternes Øjne, og derved havde Underofficererne faaet en tilfredsstillende Lønningslov. Taleren omtalte dernæst den Mangel paa Energi, der prægede det nordiske Lokomotivmandsforbund og mente, at hvis der ikke blev taget anderledes kraftigt fat fra Forbundsbestyrelsens Side, ar der intet andet at gøre end Udmeldelse af Forbundet. Omtalte dernæst, hvorledes Hovedbestyrelsen havde røgtet Sagen med Hensyn til statsunderstøttede Kursus.

Lokfrb. Bech forespurgte Mauritzen angaaende Sagen om, at Lokomotivførerne i Frederikshavn havde villet starte en Forening af Lokomotivførere.

Lokf. Mauritzen oplyste Bech om, at det ikke var paa Afdelingens Vegne og derfor ikke burde komme til Behandling paa Afdelingens Møder, da Sagen var gaaet i Orden.

Lokfrb. Frandsen mente, det var Muldvarpearbejde fra Førernes Side.

Mauritzen replicerede og oplyste om, at Sagen var fremsendt fra Frederikshavn med Indbydernes egenhændige Underskrift og var som Følge heraf ikke nogen lyssky Gerning som den i Aarhus.

Formanden, Lokomotivfører Holst-Jørgensen, rettede en Tak til Foredragsholderne for de modtagne Oplysninger og gav nogle Oplysninger til Bechs Forespørgsel.

Lokf. Andersen oplyste, at Skrivelsen, som Bech omtalte, var et Svar fra Lokomotivførerne i Frederikshavn paa en Skrivelse fra Aarhus og var affattet for ikke at faa Organisation splittet, da man ikke sympatiserede med den fra Aarhus udgaade Bevægelse.

Paa en til Mauritzen rettet Forespørgsel angaaende Beklædningsspørgsmaalet, svarede denne, at der vilde blive taget fat paa denne Sag, saasnart den ikke kunde træde hindrende i Vejen for en tilfredsstillende Løsning af Lønspørgsmaalet.

Efter at der var fremsat Forslag om at oprette en 10-Øres Kasse for hele Landet til Anskaffelse af Mindesmærker for afdøde Medlemmer af D. L. og L. F. og Forslag om at søge Skatteprocenten nedsat til 2 pCt. for Lokomotivpersonalet i Lighed med Militæret, idet dette ogsaa var henvist til tvungent Ophold, sluttede Formanden det vellykkede Møde.

C. W. W. Mogensen,
Sekretær.